اگر یکی از شما در رابطه با خانواده اش سوگندی یاد کند (که به زیان آنهاست و حاضر نشود سوگندش را بشکند، بدان جهت که نام الله را سوگند خورده) گناهش نزد الله بیش از آن است که کفاره ی سوگندش را که الله بر او فرض کرده، ادا کند.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لأَنْ يَلَجَّ أَحَدُكُمْ في يَمِينِهِ فِي أَهْلِهِ آثَمُ لَهُ عِنْدَ اللهِ تَعَالَى مِنْ أنْ يُعْطِي كَفَّارَتَهُ الَّتي فَرَضَ اللهُ عَلَيْهِ»: «اگر یکی از شما در رابطه با خانواده اش سوگندی یاد کند (که به زیان آنهاست و حاضر نشود سوگندش را بشکند، بدان جهت که نام الله را سوگند خورده) گناهش نزد الله بیش از آن است که کفاره ی سوگندش را که الله بر او فرض کرده، ادا کند».
[صحیح است] [متفق علیه]

حدیث مذکور به این معناست که اگر مسلمانی در مورد خانواده اش سوگندی یاد کند که در صورت نشکستن آن، ضرری متوجه خانواده اش می شود و در بازگشتن وی از سوگندش معصیت و نافرمانی الله متعال نباشد، اما لجبازی کرده و بر سوگند خود اصرار داشته باشد، در این صورت گناه وی بیشتر و بزرگتر از این است که سوگند خود را شکسته و از آن باز گردد و کفاره اش را بپردازد. چون در صورت شکستن سوگند بر او لازم است که کفاره اش را بپردازد و الله متعال این را بر او فرض کرده است؛ و نباید در چنین شرایطی لجبازی کند و بر سوگند خود اصرار داشته باشد؛ مادامی که بازگشت وی از سوگند مذکور، با معصیت و نافرمانی الله همراه نباشد. بلکه در این صورت لجبازی و اصرار وی بر سوگندش، گناه و معصیت بزرگی است، چون با ضرر و زیان به خانواده همراه است. حال آنکه الله متعال راه وی را باز گذاشته است. و در صحیحین روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «وإِذَا حَلَفْتَ عَلى يَمِينٍ، فَرَأَيت غَيرها خَيرًا مِنهَا، فَأْتِ الَّذي هُو خيرٌ، وكَفِّرْ عَن يَمينِكَ»: «و هرگاه بر انجام کاری سوگند خوردی و سپس خلافِ آن کار را بهتر دانستی، همان کار بهتر را انجام بده و کفّاره ی سوگندت را بپرداز».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/8963